

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja

Druk nr 1945

Warszawa, 29 sierpnia 2003 r.

Pan

Marek Borowski

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Marka Sawickiego.

(-) Mieczysław Aszkielowicz; (-) Renata Beger; (-) Edmund Borowski;
(-) Waldemar Borczyk; (-) Arkadiusz Bratkowski; (-) Bolesław Bujak;
(-) Zbigniew Deptuła; (-) Janusz Dobrosz; (-) Andrzej Fedorowicz;
(-) Krzysztof Filipek; (-) Tadeusz Gajda; (-) Maciej Giertych; (-) Roman Giertych; (-) Grzegorz Górniak; (-) Dariusz Grabowski; (-) Stanisław Gudzowski; (-) Witold Hatka; (-) Jarosław Kalinowski; (-) Stanisław Kalinowski; (-) Wacław Klukowski; (-) Eugeniusz Kłopotek; (-) Zbigniew Komorowski; (-) Marek Kotlinowski; (-) Zofia Krasicka-Domka; (-) Urszula Krupa; (-) Piotr Krutul; (-) Jan Kubik; (-) Dorota Kwaśniewska;
(-) Andrzej Mańka; (-) Gabriela Masłowska; (-) Józef Mioduszewski;
(-) Wojciech Mojzesowicz; (-) Stanisław Papież; (-) Bogdan Pęk;
(-) Tadeusz Polański; (-) Tadeusz Samborski; (-) Marek Sawicki; (-) Anna Sobiecka; (-) Robert Strąk; (-) Halina Szustak; (-) Genowefa Wiśniowska;
(-) Wiesław Woda; (-) Janusz Wojciechowski; (-) Kazimierz Wójcik;
(-) Zygmunt Wrzodak; (-) Stanisław Zadora; (-) Wojciech Szczęsny Zarzycki; (-) Leszek Zieliński.

U S T A W A

z dnia ..... 2003 r.

o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa reguluje:

- 1) zasady wytwarzania, magazynowania i obrót biokomponentami stosowanymi w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych;
- 2) zasady wykorzystywania surowców rolniczych do produkcji biokomponentów;
- 3) obowiązki i zasady odpowiedzialności podmiotów wprowadzających do obrotu biokomponenty;
- 4) wymagania jakościowe dla biokomponentów;
- 5) zasady monitorowania rynku biokomponentów.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) "surowce rolnicze" - rzepak, ziarna zbóż, kukurydzy, ziemniaki, buraki cukrowe lub ich części uprawiane i zbierane na użytkach rolnych, zawierające tłuszcze lub węglowodany, przeznaczone do produkcji biokomponentów;
- 2) "rzepak" - nasiona odmian rzepaku lub rzepiku wpisanych do Rejestru Odmian Roślin Uprawnych;
- 3) "produkty uboczne i odpady" - melasę, odpady przemysłu spożywczego lub gastronomii zawierające węglowodany, tłuszcze roślinne albo zwierzęce oraz tłuszcze pochodzące z procesów utylizacji zwierząt lub procesów oczyszczania ścieków przeznaczone do produkcji biokomponentów;

- 4) "biokomponenty" - ester lub bioetanol, w tym bioetanol zawarty w eterze etylo-tert-butylowym lub eterze etylo-tert-amylowym oraz estry stanowiące samoistne paliwa silnikowe;
- 5) "ester" - estry metylowe albo estry etylowe wyższych kwasów tłuszczowych otrzymane w procesie przetwarzania rzepaku albo produktów ubocznych i odpadów;
- 6) "bioetanol" - odwodniony alkohol etylowy rolniczy produkowany z surowców rolniczych lub produktów ubocznych i odpadów;
- 7) "paliwa ciekłe" - benzyny silnikowe stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym, zawierające w swoim składzie do 5% bioetanolu oraz do 15% eterów, o których mowa w pkt 4, samochodowe oleje napędowe zawierające do 5% estrów, stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym, spełniające wymagania jakościowe określone dla paliw ciekłych w odrębnych przepisach;
- 8) "biopaliwa ciekłe" - estry stanowiące samoistne paliwa silnikowe, benzyny silnikowe zawierające w swoim składzie powyżej 5% bioetanolu oraz powyżej 15% eterów, o których mowa w pkt 4, oleje napędowe zawierające powyżej 5% biokomponentów, spełniające wymagania jakościowe określone dla paliw ciekłych w odrębnych przepisach;
- 9) "wytwórca" - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178, z późn. zm.) wytwarzającego lub magazynującego biokomponenty;
- 10) "producent rolny" - grupę producentów rolnych w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach (Dz.U. Nr 88, poz. 983), osobę fizyczną lub prawną prowadzącą gospodarstwo rolne, w którym są uprawiane rośliny z przeznaczeniem na surowce rolnicze;
- 11) "pierwszy przetwórca" - każdego, kto przetwarza surowce rolnicze lub produkty uboczne i odpady na surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy;
- 12) "producent" - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej posiadającego koncesję na wytwarzanie lub obrót paliwami ciekłymi, wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. Nr 54, poz. 348, z późn. zm.), zajmującego się produkcją, importem lub komponowaniem i wprowadzaniem do obrotu paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych;

- 13) "obróć" - sprzedaż lub inną formę zbycia paliw ciekłych, biopaliw ciekłych lub biokomponentów.

Rozdział 2

Zezwolenia na wytwarzanie lub magazynowanie biokomponentów

Art. 3.

1. Wytwarzanie lub magazynowanie biokomponentów wymaga uzyskania zezwolenia.
2. Organem właściwym w sprawach wydania, odmowy wydania i cofnięcia zezwolenia na wytwarzanie lub magazynowanie biokomponentów jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Art. 4.

1. Wnioskodawca ubiegający się o zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1, powinien:
  - 1) złożyć wniosek o wydanie zezwolenia;
  - 2) dysponować odpowiednimi urządzeniami technicznymi i obiektami budowlanymi umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności objętej wnioskiem;
  - 3) przedłożyć oświadczenie o posiadaniu możliwości organizacyjnych gwarantujących prawidłowe wykonywanie działalności objętej wnioskiem;
  - 4) nie zalegać z wpłatami na rzecz organów podatkowych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
  - 5) nie być karany za przestępstwa: przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, skarbowe, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi oraz gospodarcze.
2. Wniosek o wydanie zezwolenia na wytwarzanie biokomponentów, poza wymaganiami określonymi w przepisach o działalności gospodarczej, zawiera:
  - 1) informację o posiadanych urządzeniach technicznych i obiektach budowlanych, o których mowa w ust. 1 pkt 2;
  - 2) określenie maksymalnych rocznych możliwości produkcyjnych urządzeń technicznych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w przypadku ubiegania się o zezwolenie na wytwarzanie biokomponentów;
  - 3) oświadczenie wnioskodawcy określające przewidywany termin rozpoczęcia działalności objętej zezwoleniem.

3. Do wniosku dołącza się:
  - 1) dokumenty potwierdzające tytuł prawny wnioskodawcy do urządzeń technicznych i obiektów budowlanych, o których mowa w ust. 1 pkt 2;
  - 2) zaświadczenia komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej, państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stwierdzające, że urządzenia techniczne i obiekty budowlane przeznaczone do wykonywania działalności objętej wnioskiem spełniają wymagania określone odpowiednio w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska;
  - 3) zaświadczenia właściwego organu podatkowego oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdzające, że wnioskodawca nie zalega z wpłatami należności wobec tych instytucji;
  - 4) informację z Krajowego Rejestru Karnego potwierdzającą niekaralność ubiegających się o zezwolenie: wnioskodawcy będącego osobą fizyczną, wspólników spółki osobowej prawa handlowego lub członków zarządu osoby prawnej za przestępstwa przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, skarbowe, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi oraz gospodarcze.
4. Wnioskodawca, który zamierza rozpocząć działalność w zakresie objętym zezwoleniem, może ubiegać się o przyrzeczenie wydania zezwolenia, zwane dalej "promesą".
5. Organ wydający promesę może uzależnić wydanie zezwolenia od spełnienia warunków wykonywania działalności objętej zezwoleniem.

Art. 5.

1. Zezwolenie wydaje się, jeżeli wnioskodawca spełnia wymagania, o których mowa w art. 4 ust. 1.
2. Zezwolenie określa w szczególności:
  - 1) rodzaj działalności objętej zezwoleniem oraz maksymalną wielkość produkcji w skali roku, zgodną z możliwościami technicznymi urządzeń posiadanych przez wytwórcę, w przypadku zezwolenia na wytwarzanie biokomponentów;
  - 2) miejsce wykonywania oraz datę rozpoczęcia działalności objętej zezwoleniem.

Art. 6.

1. Organ zezwalający jest uprawniony do kontroli działalności prowadzonej w zakresie objętym zezwoleniem.

2. Kontrola dotyczy przestrzegania warunków wykonywania działalności określonych w ustawie i w zezwoleniu.
3. Kontrolę przeprowadza się na podstawie pisemnego upoważnienia wydanego przez organ zezwalający, które powinno zawierać:
  - 1) oznaczenie osoby dokonującej kontroli;
  - 2) nazwę kontrolowanego wytwórcy;
  - 3) określenie zakresu i terminu kontroli.
4. Osoby upoważnione do przeprowadzania kontroli są uprawnione w szczególności do:
  - 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1;
  - 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.
5. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności wytwórcy lub osoby uprawnionej do jego reprezentowania.
6. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który podpisują osoba przeprowadzająca kontrolę i osoba, o której mowa w ust. 5. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez osobę, o której mowa w ust. 5, przeprowadzający kontrolę zamieszcza stosowną adnotację w protokole.
7. Organ zezwalający może upoważnić do dokonywania kontroli, o której mowa w ust. 1, inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności. Przepisy ust. 2-6 stosuje się odpowiednio.

Art. 7.

Zezwolenie na wytwarzanie lub magazynowanie biokomponentów cofa się, jeżeli wytwórca przestał spełniać wymogi określone w art. 4 ust. 1 albo wytwarza lub magazynuje biokomponenty niezgodnie z obowiązującymi przepisami lub warunkami zezwolenia.

Art. 8.

W sprawach nieuregulowanych w ustawie do zezwolenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej.

Rozdział 3

Umowy kontraktacji i dostawy

Art. 9.

1. Do wytwarzania biokomponentów mogą być wykorzystywane wyłącznie:
  - 1) surowce rolnicze zakontraktowane na podstawie umowy kontraktacji zawartej między pierwszym przetwórcą lub wytwórcą a producentem rolnym lub
  - 2) surowce rolnicze pochodzące z produkcji własnej pierwszych przetwórców lub wytwórców, lub
  - 3) produkty uboczne i odpady pozyskane na podstawie umowy dostawy, lub
  - 4) surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy wytworzone z surowców rolniczych oraz produktów ubocznych i odpadów, o których mowa w pkt 1-3, dostarczanych wytwórcy przez pierwszego przetwórcę w ramach umowy dostawy.
2. Na obszarach, na których wprowadzono stan klęski żywiołowej, dopuszcza się wytwarzanie biokomponentów, surowego spirytusu rolniczego i surowego oleju rzepakowego z surowców dostarczonych z innych źródeł niż określone w ust. 1.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, źródła, o których mowa w ust. 2, mając na uwadze konieczność zachowania regularności dostaw i jakości biokomponentów.
4. Umowy, o których mowa w ust. 1, są zawierane na okres nie krótszy niż 5 lat.

Art. 10.

Umowa kontraktacji lub umowa dostawy zawiera w szczególności:

- 1) określenie ilości i źródła pochodzenia surowców rolniczych, produktów ubocznych i odpadów, surowego spirytusu rolniczego, surowego oleju rzepakowego oraz biokomponentów przewidzianych do dostarczenia wytwórcy, pierwszemu przetwórcy lub producentowi w poszczególnych latach obowiązywania umowy;
- 2) podstawy określenia ceny za kwintal dostarczonego surowca rolniczego albo hektolitr surowego spirytusu rolniczego lub surowego oleju rzepakowego;
- 3) określenie minimalnych wymagań jakości surowca rolniczego albo surowego spirytusu rolniczego lub surowego oleju rzepakowego uzgodnionych przez strony;
- 4) termin płatności za dostarczone surowce rolnicze albo surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy nie dłuższy niż 30 dni od dnia dostarczenia tych surowców;

- 5) termin obowiązywania umowy;
- 6) określenie odpowiedzialności stron z tytułu niedotrzymania warunków umowy;
- 7) postanowienia dotyczące zmiany i rozwiązania umowy.

Art. 11.

1. Tworzy się Komisję Opiniodawczą do Spraw Biokomponentów Stosowanych w Paliwach Ciekłych i Biopaliwach Ciekłych jako organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw rynków rolnych w zakresie spraw dotyczących biokomponentów stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.
2. Koszty funkcjonowania Komisji, o której mowa w ust. 1, są pokrywane ze składek wpłacanych przez organizacje lub podmioty, których przedstawiciele wchodzi w skład Komisji.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb powołania i pracy oraz liczbę członków Komisji, o której mowa w ust. 1, mając na uwadze możliwość reprezentowania interesów producentów rolnych, pierwszych przetwórców i wytwórców, producentów, producentów pojazdów oraz użytkowników pojazdów.

Rozdział 4

Produkcja i obrót biopaliwami ciekłymi

Art. 12.

1. Producenci są obowiązani wprowadzać do obrotu, w danym roku kalendarzowym, biokomponenty w ilościach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6:
  - 1) w paliwach ciekłych lub
  - 2) jako samoistne paliwa silnikowe, lub
  - 3) w biopaliwach ciekłych.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wykorzystywania paliw ciekłych na potrzeby własne.
3. Producenci są obowiązani przy produkcji lub komponowaniu paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych korzystać z biokomponentów pochodzących z produkcji własnej lub z zakupu dokonanego w ramach umowy dostawy od pierwszych przetwórców lub wytwórców.

4. Posiadacze ogólnodostępnych i zakładowych stacji paliw mogą dokonywać zakupu estrów bezpośrednio od wytwórców na podstawie umów dostawy i wprowadzać je do obrotu wyłącznie jako samoistne paliwo silnikowe.
5. Umowy dostawy, o których mowa w ust. 3 i 4, zawierają w szczególności:
  - 1) podstawy określenia ceny za hektolitr dostarczonego biokomponentu;
  - 2) termin płatności za dostarczone biokomponenty nie dłuższy niż 30 dni od dnia ich dostarczenia;
  - 3) termin obowiązywania umowy;
  - 4) określenie odpowiedzialności stron z tytułu niedotrzymania warunków umowy;
  - 5) postanowienia dotyczące zmiany i rozwiązania umowy.
6. Rada Ministrów, w terminie do dnia 15 listopada danego roku, określa, w drodze rozporządzenia, na następny rok kalendarzowy, w ułamku objętościowym wyrażonym w procentach, minimalną ilość poszczególnych biokomponentów, jaką ma obowiązek wprowadzić do obrotu producent w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych. Ilość biokomponentów wprowadzanych do obrotu w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych jest określana w ułamku objętościowym wyrażonym w procentach ogólnej ilości wprowadzanych do obrotu paliw ciekłych.
7. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 6, Rada Ministrów uwzględni w szczególności możliwości surowcowe i wytwórcze, możliwości przetwórcze, możliwości branży paliwowej, coroczny wzrost udziału poszczególnych biokomponentów w ogólnej ilości wprowadzanych do obrotu paliw ciekłych, wyniki badań nad wpływem biopaliw ciekłych na eksploatację pojazdów wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym oraz pojazdów wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym oraz przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie.
8. Przepisy wydane na podstawie ust. 6 nie dotyczą paliw ciekłych przeznaczonych na rezerwy państwowe i zapasy obowiązkowe paliw.

Art. 13.

1. Do obrotu można wprowadzić wyłącznie biokomponenty spełniające wymagania jakościowe potwierdzone świadectwem jakości wydanym przez akredytowane jednostki certyfikujące, o których mowa w ust. 3.
2. Do wykonywania badań jakościowych biokomponentów uprawnione są akredytowane jednostki certyfikujące oraz akredytowane laboratoria badawcze, o których mowa w ust. 3.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, akredytowane jednostki certyfikujące uprawnione do wydawania świadectw jakości biokomponentów oraz akredytowane jednostki certyfikujące oraz akredytowane laboratoria badawcze uprawnione do wykonywania badań jakościowych biokomponentów, uwzględniając w pierwszej kolejności potencjał badawczy tych jednostek i laboratoriów, a także kwalifikacje i dorobek zatrudnionych w nich pracowników.
4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, tryb wydawania świadectw jakości biokomponentów oraz tryb orzekania w sprawach jakości biokomponentów przez akredytowane jednostki certyfikujące oraz akredytowane laboratoria badawcze, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając w pierwszej kolejności obowiązujące wymagania normalizacyjne i normatywne do przeprowadzania badań i orzekania w sprawach jakości.
5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:
  - 1) wymagania jakościowe dla biokomponentów;
  - 2) metody badań jakości biokomponentów
    - biorąc pod uwagę postanowienia właściwych norm i standardy obowiązujące w Unii Europejskiej w tym zakresie.
6. Kontrolę jakości biokomponentów w obrocie prowadzi Inspekcja Handlowa.
7. Do kontroli, o której mowa w ust. 6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25 z późn. zm.).

Art. 14.

1. Do obrotu bez oznakowania określającego procentową zawartość biokomponentów można wprowadzać wyłącznie paliwa ciekłe.
2. Do obrotu można wprowadzać biopaliwa ciekłe sprzedawane z odrębnych dystrybutorów oznakowanych w sposób odróżniający je od dystrybutorów przeznaczonych do obrotu paliwami ciekłymi oraz umożliwiający identyfikację procentowej ilości zawartego w nich biokomponentu.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznakowania dystrybutorów do sprzedaży biopaliw ciekłych oraz estrów stanowiących samoistne paliwo silnikowe, biorąc pod uwagę możliwość wyraźnego rozróżnienia rodzaju sprzedawanego paliwa.

Art. 15.

1. Wytwórcy przekazują, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych i Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdanie kwartalne sporządzone na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów księgowych zawierających informacje dotyczące ilości surowców rolniczych, produktów ubocznych i odpadów, w tym pochodzących z produkcji własnej, użytych do produkcji biokomponentów oraz informacje o ilości sprzedanych biokomponentów ze wskazaniem ich nabywców.
2. Producenci przekazują, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych i Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdanie kwartalne sporządzone na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów zawierające informacje dotyczące ilości zakupionych lub wyprodukowanych biokomponentów, ilości wprowadzonych do obrotu biopaliw ciekłych, paliw ciekłych oraz uzyskanej ceny zakupionych biokomponentów, a także informacje o podmiotach, które nabyły biopaliwa ciekłe i paliwa ciekłe, oraz informacje o ilościach biokomponentów i podmiotach, od których zostały nabyte.
3. Dyrektorzy izb celnych, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sporządzone na podstawie dokumentów określonych przepisami prawa celnego sprawozdanie kwartalne zawierające informacje o ilości sprowadzonych i dopuszczonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej paliw ciekłych, biopaliw ciekłych oraz biokomponentów, jak również o podmiotach, które je sprowadziły.
4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie przekazywanych zbiorczych sprawozdań prowadzi monitoring rynku paliw ciekłych, biopaliw ciekłych oraz biokomponentów.
5. Wyniki monitoringu stanowią podstawę do sporządzenia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki zbiorczej informacji zawierającej określenie:
  - 1) liczby podmiotów zajmujących się wytwarzaniem biokomponentów i obrotem nimi, biopaliw ciekłych oraz paliw ciekłych;
  - 2) ilości i wartości wytworzonych i wprowadzonych do obrotu biokomponentów, biopaliw ciekłych oraz paliw ciekłych.
6. Zbiorcze informacje, o których mowa w ust. 5, wraz z wnioskami Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje niezwłocznie ministrom właściwym do spraw finansów publicznych, gospodarki, rynków rolnych oraz środowiska.

Rozdział 5
Kary pieniężne

Art. 16.

1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:
  - 1) bez wymaganego zezwolenia wytwarza lub magazynuje biokomponenty;
  - 2) nie złożył w terminie, będąc do tego obowiązany, sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 15 ust. 1 i 2, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane;
  - 3) będąc producentem, nie wprowadził biokomponentów albo wprowadza do obrotu, w danym roku kalendarzowym, biokomponenty w ilości mniejszej niż określona na podstawie art. 12;
  - 4) produkując paliwa ciekłe lub biopaliwa ciekłe, korzysta z biokomponentów pochodzących ze źródeł innych niż określone w art. 12 ust. 3;
  - 5) wprowadza do obrotu biokomponenty niezgodne z wymaganiami jakościowymi.
2. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, wynosi:
  - 1) 50% wartości wytworzonych, magazynowanych lub wprowadzonych do obrotu biokomponentów - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 4;
  - 2) 50% wartości wprowadzonych do obrotu paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i biokomponentów - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 5;
  - 3) do 3 tys. zł - w przypadku niezłożenia w terminie sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 15 ust. 1 i 2.
3. Wysokość kary pieniężnej ustala, w drodze decyzji administracyjnej:
  - 1) minister właściwy do spraw rynków rolnych - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 4;
  - 2) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3;
  - 3) wojewódzki inspektor inspekcji handlowej - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 5.
4. Do egzekucji kar pieniężnych stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
5. Wpłacone kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 17.

W ustawie z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz.U. Nr 72, poz. 802, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6a:

a) w ust. 2 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

"3) produkcja oraz obrót biokomponentami, określonymi w odrębnych przepisach.",

b) w ust. 3 w pkt 1 i 2 po wyrazach "w ust. 2 pkt 1" dodaje się wyrazy "i 3";

2) w art. 6g w ust. 1 w pkt 4 po wyrazach „w art. 6a ust. 2 pkt 2” dodaje się wyrazy „i 3”.

Art. 18.

W ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz.U. Nr 11, poz. 50, z późn. zm.) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 2 w pkt 2 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

"3) obniżać stawkę akcyzy na biopaliwa ciekłe i paliwa ciekłe zawierające biokomponenty, od których powstał obowiązek podatkowy, oraz określać warunki i zasady stosowania tych obniżek.";

2) w ust. 4 w pkt 4 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5-9 w brzmieniu:

"5) zobowiązania międzynarodowe związane z ochroną środowiska,

6) potrzebę zapewnienia stabilności rozwiązań systemowych, biorąc pod uwagę sytuację osób inwestujących na rynku biopaliw ciekłych,

7) zapewnienie stabilnych warunków rozwoju rynku rolnego w kierunku produkcji niespożywczej,

8) stworzenie warunków do rozwoju przedsiębiorczości i nowych miejsc pracy na obszarach wiejskich,

9) wzrost bezpieczeństwa paliwowego kraju poprzez większe wykorzystanie biokomponentów."

Art. 19.

W ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz.U. z 1994 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.) w art. 3 w ust. 1 po pkt 9a dodaje się pkt 9b w brzmieniu:

"9b) przedsięwzięć związanych z produkcją i przetwarzaniem surowców rolniczych na surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy przeznaczone do wytwarzania biokomponentów do produkcji biopaliw ciekłych i paliw ciekłych,".

Art. 20.

W ustawie z dnia 10 stycznia 2003 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych (Dz.U. Nr 17, poz. 154) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

"3) „paliwa ciekłe” - benzyny silnikowe stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym, samochodowe oleje napędowe stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym, w tym również paliwa ciekłe oraz estry stanowiące samoistne paliwa silnikowe i biopaliwa ciekłe w rozumieniu ustawy z dnia ..... 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych (Dz.U. Nr ....., poz. ....);”;

2) w art. 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Kto dokonuje obrotu paliwami ciekłymi niespełniającymi wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4, podlega grzywnie w wysokości 50% wartości tego paliwa albo karze pozbawienia wolności do lat 3."

Art. 21.

Koncesje na wytwarzanie paliw ciekłych i biopaliw ciekłych oraz na obrót tymi paliwami udzielane są na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, dotyczących paliw ciekłych.

Art. 22.

Przepisów ustawy nie stosuje się do paliw ciekłych przeznaczonych na rezerwy państwowe i zapasy obowiązkowe paliw.

Art. 23.

W okresie 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy biokomponenty mogą być produkowane wyłącznie z surowców rolniczych zebranych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 24

1. W okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy surowce rolnicze, produkty uboczne i odpady, surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy wykorzystywane do produkcji biokomponentów, nie muszą być pozyskiwane na podstawie umów kontraktacji lub dostawy.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki pozyskiwania surowców i produktów, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze konieczność zachowania regularności dostaw i jakości biokomponentów.

Art. 25.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2003 r., z wyjątkiem:

- 1) rozdziału 2, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 20, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Uzasadnienie

Projekt ustawy o stosowaniu biokomponentów w paliwach ciekłych i biopaliw ciekłych ma trzy zasadnicze cele:

- tworzenie nowych miejsc pracy w obszarze rolnictwa i w jego otoczeniu,
- poprawę dochodów rolników oraz poszerzanie rynków zbytu na produkty rolnicze nieżywnościowe,
- ochronę środowiska naturalnego.

W projekcie przedstawiono zakładany rozwój biopaliw ciekłych w Polsce do 2010 r., oparty na realnych uwarunkowaniach przyrodniczych, gospodarczych i społecznych Polski, zgodny z celami krajowej polityki zagranicznej, uwzględniający podpisane przez Polskę konwencje i umowy międzynarodowe w zakresie wymiany handlowej i ochrony środowiska, zapewniający osiągnięcie makroekonomicznych korzyści dla kraju w zakresie objętym programem.

Wnioskodawcy proponują, aby Rada Ministrów, w terminie do dnia 15 listopada danego roku, określała, w drodze rozporządzenia, na następny rok kalendarzowy, w ułamku objętościowym wyrażonym w procentach, minimalną ilość poszczególnych biokomponentów, jaką ma obowiązek wprowadzić do obrotu producent w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych. Ilość biokomponentów wprowadzanych do obrotu w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych będzie określana w ułamku objętościowym wyrażonym w procentach ogólnej ilości wprowadzanych do obrotu paliw ciekłych. Rada Ministrów ma uwzględniać w szczególności możliwości surowcowe i wytwórcze, możliwości przetwórcze, możliwości branży paliwowej, coroczny wzrost udziału poszczególnych biokomponentów w ogólnej ilości wprowadzanych do obrotu paliw ciekłych, wyniki badań nad wpływem biopaliw ciekłych na eksploatację pojazdów wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym oraz pojazdów wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym oraz przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie.

Do obrotu będzie można wprowadzać biopaliwa ciekłe, sprzedawane z dystrybutorów oznakowanych w sposób odróżniający je od dystrybutorów przeznaczonych do obrotu paliwami ciekłymi oraz umożliwiający identyfikację procentowej ilości zawartego w nich biokomponentu.

Projekt zakłada w okresie 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy produkcję biokomponentów wyłącznie z surowców rolniczych zebranych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Wprowadzenie w życie ustawy spowoduje istotne skutki społeczne i ekonomiczne. Część korzyści związanych z uruchomieniem produkcji i wykorzystaniem estru nie ma charakteru rynkowego w sposób bezpośredni. W szczególności jest to:

- zmniejszenie obciążenia środowiska przez mniejszą emisję zanieczyszczeń środowiska z transportu, głównie mniejszą emisję gazów cieplarnianych,
- poprawa bezpieczeństwa energetycznego kraju oraz zrównoważenie gospodarki zasobami energetycznymi przez zwiększenie udziału paliwa odnawialnego pochodzenia roślinnego, z równoczesnym zmniejszeniem obciążenia bilansu w handlu zagranicznym,
- powstanie nowych miejsc pracy i zmniejszenie bezrobocia na obszarach wiejskich,
- zagospodarowanie ziem odłogowanych,
- wprowadzenie do gospodarki impulsu przyspieszającego rozwój.

Występowanie takich korzyści uzasadnia stworzenie preferencyjnych warunków rozwoju tej technologii w Polsce w celu stworzenia warunków opłacalności ekonomicznej dla producentów rzepaku, oleju i estru rzepakowego. Z przeprowadzonych symulacji wynika, że opłacalność taką może zapewnić zwolnienie biokomponentów (tu: estru) z podatku akcyzowego w części odpowiadającej udziałowi estru w paliwie. Jest to główny instrument ekonomiczny proponowany w programie dla stymulacji produkcji biokomponentów. Zwolnienie z podatku akcyzowego oraz preferencyjne warunki kredytowania inwestycji spowodują obciążenie budżetu w wysokości 55 mln zł w pierwszym roku i 1048 mln zł w roku osiągnięcia produkcji na poziomie 800 tys. ton estru metylowego na rynek krajowy. Jest to koszt dla budżetu poniesiony w celu osiągnięcia korzyści, które w skali ogólnogospodarczej (kompleks rolny, przetwórstwo i sektory zaopatrzeniowe) oceniono (również dla pierwszego i docelowego roku) odpowiednio na :

- 133 i 987 mln zł korzyści z tytułu wpływów z podatku VAT,
- 8 i 54 mln zł korzyści z tytułu wpływów z podatku dochodowego (ok. 50% z PDOP i 50% z PDOF),
- 20 i 146 mln zł korzyści ze zmniejszenia wydatków na zasiłki dla bezrobotnych,
- 52 mln zł rocznie korzyści z tytułu zlikwidowania dopłat do eksportu (wg stanu z 2001r.),
- 9 i 67 mln zł korzyści ze zwiększenia wpłat z tytułu podatków lokalnych.

Dodatkowo oczekuje się korzyści w wyniku działania efektu mnożnikowego w gospodarce. Łącznie, docelowy wzrost PKB z tytułu realizacji programu szacuje się na 0,5 mld zł rocznie.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, dnia 2 września 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o
biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach
ciekłych z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Monitor Polski z 2002 r. Nr 23, poz. 398) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Przedmiotem projektu ustawy jest uregulowanie zasad wytwarzania, magazynowania i obrót biokomponentami stosowanymi w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, ustalenie zasad wykorzystywania surowców rolniczych do produkcji biokomponentów, obowiązków i zasad odpowiedzialności podmiotów wprowadzających do obrotu biokomponenty, wymagań jakościowych dla biokomponentów, zasad monitorowania rynku biokomponentów (art. 1 projektu). Projekt w art. 2 wprowadza słowniczek pojęć użytych w ustawie.

2. Stan prawa wspólnotowego w materii objętej projektem

Projekt ustawy należy ocenić z punktu widzenia:

- a) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE);

- b) Dyrektywy 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie promowania użycia biopaliw lub innych odnawialnych paliw w transporcie;
- c) Dyrektywy Rady 98/70/WE w sprawie jakości benzyny i paliw do silników diesla zmieniającą dyrektywę Rady 93/12/EWG;
- d) Dyrektywy 2003/17/WE zmieniającą dyrektywę 98/70/WE dotyczącą jakości benzyny i paliw do silników diesla;
- e) Dyrektywy Rady 92/81/EWG w sprawie ujednoczenia struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych.

3. Układ Europejski

Układ ustanawiający stowarzyszenie między Rzeczpospolitą Polską z jednej strony a Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z drugiej (Układ Europejski) reguluje zagadnienia objęte proponowaną ustawą o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych. Układ Europejski obejmuje kwestię swobodnego przepływu towarów, stanowiąc w artykule 25 ust 2, że: *„Z dniem wejścia w życie układu w handlu między Polską a Wspólnotą żadne nowe ograniczenia ilościowe importu lub eksportu, ani inne środki o podobnych skutkach nie będą wprowadzane, ani istniejące środki nie staną się bardziej restrykcyjne.”* Przepis ten należy odnieść do propozycji zawartej w art. 23 projektu.

4. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa wspólnotowego i postanowień Układu Europejskiego

Istotna niezgodność z prawem Unii Europejskiej występuje w związku z wprowadzoną w art. 23 projektu zasadą, zgodnie z którą w okresie 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy biokomponenty mogą być produkowane wyłącznie z surowców rolniczych zebranych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Niezgodność z TWE polega na naruszeniu zasady swobodnego przepływu towarów wyrażonej w art. 28 TWE, który stanowi:

„Ograniczenia ilościowe w imporcie oraz wszelkie środki o skutku równoważnym są zakazane między państwami członkowskimi.”

Ograniczenie polegające na nakazie stosowania do produkcji biokomponentów wyłącznie z surowców rolniczych zebranych na terytorium RP prowadzi w konsekwencji do zakazu importu surowców o takim przeznaczeniu do Polski.

Niezgodność z Układem Europejskim polega na naruszeniu zasady wyrażonej w art. 25 ust 1 Układu, zgodnie z którym Polska nie wprowadzi z dniem wejścia w życie Układu nowych ograniczeń ilościowych importu lub eksportu, ani innych środków o podobnych skutkach. Ponadto wprowadzenie ograniczenia przewidzianego w art. 23 projektu stanowić będzie złamanie zobowiązania wyrażonego w art. 68 Układu, zgodnie z którym Polska zobowiązała się do podjęcia wszelkich starań w celu zapewnienia zgodności jej przyszłego ustawodawstwa z ustawodawstwem Wspólnoty.

Oceniając projekt z punktu widzenia przepisów dyrektywy 2003/30/WE należy wspomnieć, że dyrektywa ta weszła w życie z dniem 17 maja 2003 r., a zgodnie z art. 7 państwa członkowskie zobowiązane są do dostosowania swojego prawa krajowego do wymogów wynikających z dyrektywy do dnia 31 grudnia 2004 r.

Dyrektywa w art. 2 ust. 1 wprowadza definicje pojęć: biopaliw, biomasy, innych odnawialnych paliw oraz zawartości energetycznej. W art. 2 ust. 2 dyrektywy wprowadzono zasadę, zgodnie z którą, co najmniej produkty wymienione w tym ustępie będą uważane za biopaliwa (dyrektywa zawiera również definicje każdego z wymienionych biopaliw). Są to: bioetanol, biodiesel, biogaz, biometanol, biodimetyloeter, bio – ETBE, bio – MTBE, biopaliwa syntetyczne, biowodór, czysty olej roślinny.

Definicje wprowadzone w projekcie ustawy nie w pełni odpowiadają definicjom zawartym w dyrektywie.

Również zawarty w art. 9 projektu ustawy wykaz surowców, z których można produkować biokomponenty, w związku z niepełną implementacją definicji zawartych w dyrektywie będzie wymagał modyfikacji.

Artykuł 3 dyrektywy zawiera zobowiązanie dla państw członkowskich do zapewnienia minimalnej proporcji biopaliw i innych odnawialnych paliw na rynku, a co za tym idzie do ustanowienia krajowych celów indykatorywnych. Projekt w art. 12 wprowadza obowiązek, po stronie producentów, do wprowadzenia do obrotu, w danym roku kalendarzowym biokomponentów w ilościach ustalonych przez Radę Ministrów. Rozporządzenie wydane na podstawie art. 12 ust 6 powinno zgodnie z art. 12 ust 7 projektu uwzględniać przepisy Unii Europejskiej.

W art. 3 ust 5 państwa członkowskie zostały zobowiązane do zapewnienia publicznej informacji o dostępności biopaliw oraz innych odnawialnych paliw. Obowiązek ten obejmuje również konieczność

umieszczania specjalnego oznakowania dystrybutorów w przypadku sprzedaży biopaliw o zawartości ponad 5 % FAME lub 5 % bioetanolu. Projekt w art. 14 ust 2 zawiera przepis odnoszący się do tego postanowienia.

W związku z wejściem w życie dyrektywy 2003/30/WE oraz wprowadzonym w tej dyrektywie obowiązkiem dostosowania prawa krajowego państw członkowskich do postanowień dyrektywy do dnia 31 grudnia 2004 r. należy wspomnieć o wprowadzonym w art. 10 TWE obowiązku podjęcia przez państwa członkowskie wszelkich właściwych środków ogólnych lub szczególnych, odpowiednich dla zapewnienia wykonania zobowiązań wynikających z Traktatu lub z aktów instytucji Wspólnoty.

Zawarcie w art. 2 pkt 7 i 8 obowiązku spełnienia wymagań jakościowych określonych dla paliw ciekłych określonych w odrębnych przepisach, a także wprowadzenie w art. 13 ust 5 upoważnienia dla ministra właściwego ds. gospodarki do określenia w drodze rozporządzenia wymagań jakościowych dla biokomponentów powinno zapewnić zgodność przepisów projektu z wymaganiami dyrektyw 98/70/WE oraz 2003/17/WE pod warunkiem, że przepisy, do których odsyła projekt będą zgodne z prawem UE.

W zakresie dotyczącym regulacji wynikających z dyrektywy 92/81/EWG należy zauważyć, że projekt w art. 18 wprowadza zmianę w art. 37 ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym uprawniającą ministra właściwego ds. finansów publicznych do obniżenia stawki akcyzy na biopaliwa ciekłe i paliwa ciekłe zawierające biokomponenty, od których powstał obowiązek podatkowy oraz określać warunki i zasady stosowania tych obniżek. Prawo wspólnotowe reguluje materię dotyczącą akcyzy od olejów mineralnych we wskazanej dyrektywie, w tym zawiera przepis mówiący o tym, że Rada – działając jednomyślnie, po otrzymaniu propozycji Komisji, może upoważnić państwo członkowskie do wprowadzenia zwolnień lub obniżek stawek podatkowych ze szczególnych względów politycznych. Wprowadzenie tych obniżek jest możliwe w odniesieniu do państw członkowskich, tak więc Polska będzie mogła ubiegać się o wydanie stosownej decyzji przez Radę po dacie akcesji. Traktat akcesyjny zawiera, w odniesieniu do Polski, postanowienie zgodnie z którym: *„Bez uszczerbku dla formalnej decyzji, jaka ma być przyjęta zgodnie z procedurą określoną w artykule 8 ustęp 4 dyrektywy 92/81/EWG, ani dla oceny tego środka na podstawie artykułu 87 TWE, Polska może utrzymać obniżone stawki podatku akcyzowego na benzynę wyprodukowaną z odwodnionym alkoholem, olej napędowy o niskiej zawartości siarki i benzynę zawierającą alkohol eter etylo – butylowy przez okres jednego roku od dnia*

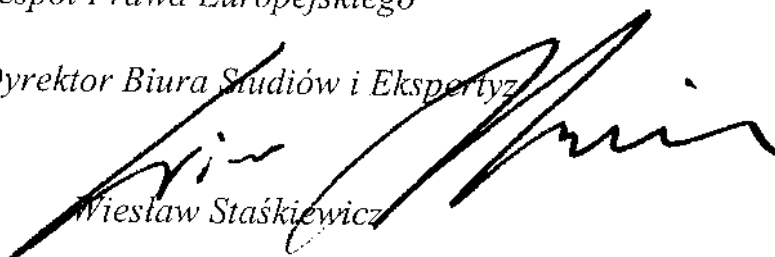
przystąpienia.” Ocena zgodności z prawem UE ewentualnego zastosowania przez ministra właściwego ds. finansów publicznych zwolnienia z podatku akcyzowego biopaliw ciekłych i paliw ciekłych zawierających biokomponenty po dacie akcesji będzie wymagała analizy projektu odpowiedniego rozporządzenia.

5. Konkluzja

Projekt ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych jest niezgodny z prawem Unii Europejskiej (art. 28 TWE) oraz Układem Europejskim (art. 25 ust. 1) w zakresie wprowadzanego w art. 23 projektu obowiązku produkcji biokomponentów wyłącznie z surowców rolniczych zebranych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W pozostałej części projekt nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem konieczności dostosowania prawa polskiego do wymogów dyrektywy 2003/30/WE do dnia 31 grudnia 2004 r.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz

Wiesław Staśkiewicz

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, projekt ustawy, rolnictwo, energia, paliwa

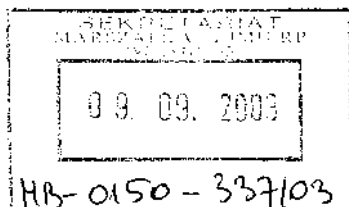

Warszawa, dnia 9 września 2003 r

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Komisja Europejska

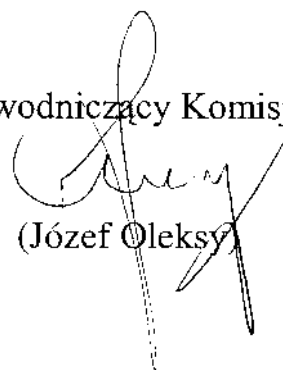
EUR-026- 40/03

Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej
Pan Marek Borowski

W związku ze skierowaniem przez Pana Marszałka, przesyłam opinię Komisji Europejskiej o projekcie ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych przyjętą na posiedzeniu w dniu 9 września 2003 r. w trybie art. 34 ust. 10 regulaminu Sejmu.

Przewodniczący Komisji

(Józef Oleksy)

Opinia nr 40
Komisji Europejskiej
przyjęta na posiedzeniu w dniu 9 września 2003 r.
w związku ze zgłoszonymi przez Biuro Studiów i Ekspertyz Kancelarii Sejmu
w trybie art. 34 ust. 9 Regulaminu Sejmu wątpliwościami co do zgodności poselskiego
projektu ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych
z prawem Unii Europejskiej

Komisja Europejska na posiedzeniu w dniu 9 września 2003 r. zapoznała się ze stanowiskiem przedstawiciela wnioskodawców oraz z przygotowaną przez Biuro Studiów i Ekspertyz opinią w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.

Projekt ustawy przewiduje m. in. uregulowanie wytwarzania, magazynowania i obrót biokomponentami stosowanymi w paliwach ciekłych, wprowadza zasady wykorzystania surowców rolniczych do produkcji biokomponentów, obowiązki i zasady odpowiedzialności podmiotów wprowadzających do obrotu biokomponenty, wymagania jakościowe dla komponentów oraz zasady monitorowania rynku biokomponentów.

Opiniowany poselski projekt ustawy w art. 23, zawiera propozycję, zgodnie z którą w okresie 5 lat od dnia wejścia w życie biokomponenty mogłyby być produkowane wyłącznie z surowców rolniczych zebranych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Konsekwencją takiego przepisu byłby zakaz importu surowców o takim przeznaczeniu do Polski. Jest to przepis niezgodny z art. 28 i 63 Układu Europejskiego, ponieważ narusza zasady swobodnego przepływu towarów.

Art. 2 ust. 7 i 8, art. 9, art. 12 ust 6, art. 14 ust 2. projektu ustawy powinny być doprecyzowane, gdyż zachodzi obawa, że przepisy te będą niezgodne z prawem wspólnotowym, a konkretnie z dyrektywą 2003/30/WE w sprawie użycia biopaliw lub innych odnawialnych paliw w transporcie, do wymogów której państwa członkowskie zobowiązane są dostosować swoje prawo do dnia 31 grudnia 2004.

Komisja stwierdza, że artykuł 23 projektu ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych jest niezgodny z prawem Unii Europejskiej i Układem Europejskim, gdyż wprowadza obowiązek produkcji biokomponentów wyłącznie z surowców rolniczych zebranych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Ustawa może być procedowana w przypadku ograniczenia artykułu 23 do czasu uzyskania członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.